

Crisis & Faith

Perek 7

Shall You Build Me a House?

1. Rambam Hilchot Beit HaBechira 1:1-3

הלכה א

מצות עשה לעשות בית ליי' מוכן להיות מקריבים בו הקרבנות, וחוגגין אליו שלש פעמים בשנה שנאמר ועשו לי מקדש, וכבר נתפרש בתורה משכן שעשה משה רבינו, והיה לפי שעה שנאמר כי לא באתם עד עתה וגו'.

הלכה ב

כיון שנכנסו לארץ העמידו המשכן בגלגל ארבע עשרה שנה שכבשו ושחלקו, ומשם באו לשילה ובנו שם בית של אבנים ופרשו יריעות המשכן עליו ולא היתה שם תקרה, ושס"ט שנה עמד משכן שילה וכשמת עלי חרב ובאו לנו ובנו שם מקדש, וכשמת שמואל חרב ובאו לגבעון ובנו שם מקדש ומגבעון באו לבית העולמים, וימי נוב וגבעון שבע וחמשים שנה.

הלכה ג

כיון שנבנה המקדש בירושלים נאסרו כל המקומות כולן לבנות בהן בית ליי' ולהקריב בהן קרבן, ואין שם בית לדורי הדורות אלא בירושלים בלבד ובהר המוריה שבה נאמר ויאמר דויד זה הוא בית יי' האלהים וזה מזבח לעולה לישראל ואומר זאת מנוחתי עדי עד.

2. Sanhedrin 20b

והניח לכם – תניא, א"ר יוסי, שלש מצות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ, **להעמיד להם מלך ולהכרית זרעו של עמלק ולבנות להם בית הבחירה**, ואיני יודע אם לבנות בית הבחירה קודם או להכרית זרעו של עמלק קודם, כשהוא אומר והניח לכם מכל אויביכם והיה המקום אשר יבחר ה', הוי אומר להכרית זרעו של עמלק קודם.

3. Divrei HaYamim Aleph 26:26-28

כו This Shelomith and his brethren were over all the treasuries of the dedicated things, which David the king, and the heads of the fathers' houses, the captains over thousands and hundreds, and the captains of the host, had dedicated.

כז Out of the spoil won in battles did they dedicate to repair the house of the LORD.

כח And all that Samuel the seer, and Saul the son of Kish, and Abner the son of Ner, and Joab the son of Zeruiah, had dedicated; whosoever had dedicated any thing, it was under the hand of Shelomith, and of his brethren. {P}

4. Devarim 12

ח Ye shall not do after all that we do here this day, every man whatsoever is right in his own eyes;

ט for ye are not as yet come to the rest and to the inheritance, which the LORD your God giveth thee.

י וַעֲבַרְתֶּם, אֶת-הַיַּרְדֵּן, וַיִּשְׁבְּתֶם בְּאַרְצָא, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל אֶתְכֶם; וְהָנִיחַ לָכֶם מִכָּל-אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב, וַיִּשְׁבְּתֶם-בְּטוֹחַ. **10** But when ye go over the Jordan, and dwell in the land which the LORD your God causeth you to inherit, and He giveth you rest from all your enemies round about, so that ye dwell in safety;

יא וְהָיָה הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ--שָׁמָּה תָּבִיאוּ, אֶת כָּל-אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוָה אֶתְכֶם: עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם, מַעֲשֵׂרֵיכֶם וּתְרִמַת יָדְכֶם, וְכָל מִבְּחַר נַדְרֵיכֶם, אֲשֶׁר תִּדְּרוּ לַיהוָה. **11** then it shall come to pass that the place which the LORD your God shall choose to cause His name to dwell there, thither shall ye bring all that I command you: your burnt-offerings, and your sacrifices, your tithes, and the offering of your hand, and all your choice vows which ye vow unto the LORD.

יב וּשְׂמַחְתֶּם, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם-- אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבָנֹתֵיכֶם, וְעַבְדֵיכֶם וְאִמָּהֹתֵיכֶם; וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיכֶם, כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה אִתְּכֶם. **12** And ye shall rejoice before the LORD your God, ye, and your sons, and your daughters, and your men-servants, and your maid-servants, and the Levite that is within your gates, forasmuch as he hath no portion nor inheritance with you.

והניח לכם – לאחר כיבוש וחילוק ומנוחה מן הכנענים אשר הגיח ה' לנכות צם את ישראל ואין זו חלל צימי דוד. אז: והיה במקום וגו' – בנו לכם בית הבחירה בירושלים, וכן הוא אומר דוד ויהי כי ישב המלך בביתו וה' הגיח לו מסביב מכל אויביו, ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים, ארון האלהים יושב בתוך היריעה'.

א וַיְהִי, כִּי-יָשַׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ; וַיְהִי הַנְּחִיחַ-לוֹ מִסָּבִיב, מִכָּל-אֹיְבָיו. **1** And it came to pass, when the king dwelt in his house, and the LORD had given him rest from all his enemies round about,

ב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, אֶל-נְתָן הַנְּבִיא, רְאֵה נָא, אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲרָזִים; וְאֲרוֹן, הָאֱלֹהִים, יֹשֵׁב, בְּתוֹךְ הַיְרִיעָה. **2** that the king said unto Nathan the prophet: 'See now, I dwell in a house of cedar, but the ark of God dwelleth within curtains.'

ג וַיֹּאמֶר נְתָן אֶל-הַמֶּלֶךְ, כָּל אֲשֶׁר בְּלִבְבְּךָ לַעֲשֹׂה: כִּי יְהוָה, עִמָּךְ. **3** And Nathan said to the king: 'Go, do all that is in thy heart; for the LORD is with thee.'

5. Rashi

וי"י הניח לו – אמר: הרי נתקיים: והניח לכם מכל אויביכם וגו' (דברים י"ז:), מה כתיב אחריו? והיה המקום אשר יבחר וגו' (דברים י"ז:א), מעתה עלינו לבנות בית הבחירה.

ד וַיְהִי, בַּלַּיְלָה הַהוּא; {ס} וַיְהִי, דָּבַר-יְהוָה, אֶל-נְתָן, יֹאמֶר: **4** And it came to pass the same night, {S} that the word of the LORD came unto Nathan, saying:

ה לֵךְ וְאָמַרְתָּ אֶל-עֲבָדַי אֶל-דָּוִד, {ס} כֹּה אָמַר יְהוָה: הֲאִתָּה תִּבְנֶה-לִּי בַיִת, לְשֹׁבְתִי. **5** 'Go and tell My servant David: {S} Thus saith the LORD: Shalt thou build Me a house for Me to dwell in?

ו כִּי לֹא יֹשְׁבֹתִי, בְּבַיִת, לְמִיּוֹם הָעֲלֹתִי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה; וְאֶהְיֶה, מִתְהַלֵּךְ, בְּאֹהֶל, וּבַמִּשְׁכָּן. **6** for I have not dwelt in a house since the day that I brought up the children of Israel out of Egypt, even to this day, but have walked in a tent and in a tabernacle.

ז בְּכָל אֲשֶׁר-הִתְהַלַּכְתִּי, בְּכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הַדְּבָר דְּבַרְתִּי אֶת-אֶחָד שְׂבִטֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְרַעוּת אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: לָמָּה לֹא-בְנִיתֶם לִי, בַּיִת אֲרָזִים. **7** In all places wherein I have walked among all the children of Israel, spoke I a word with any of the tribes of Israel, whom I commanded to feed My people Israel, saying: Why have ye not built Me a house of cedar?

ח וְעַתָּה כֹּה-תֹאמֶר לְעֲבָדַי לְדָוִד, כֹּה אָמַר **8** Now therefore thus shalt thou say unto My servant

יְהוָה צְבָאוֹת, אֲנִי לְקַחְתִּיךָ מִן-הַנֶּחֱלָה, מֵאַחַר הַצֹּאן—לְהִיֹּת נֶגֶד, עַל-עַמִּי עַל- יִשְׂרָאֵל.	David: Thus saith the LORD of hosts: I took thee from the sheepcote, from following the sheep, that thou shouldest be prince over My people, over Israel.
ט וְאֶהְיֶה עִמָּךְ, בְּכָל אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ, וְאַחֲרַתֶּה אֶת-כָּל-אֹיְבֶיךָ, מִפְּנֶיךָ; וְעָשִׂיתִי לְךָ שֵׁם גָּדוֹל, כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בְּאָרֶץ.	9 And I have been with thee whithersoever thou didst go, and have cut off all thine enemies from before thee; and I will make thee a great name, like unto the name of the great ones that are in the earth.
י וְשָׂמִיתִי מְקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל וְיִנְטַעְתִּיו, וְשָׁכְנוּ תַחְתָּיו, וְלֹא יִרְגָזוּ, עוֹד; וְלֹא-יִסְיֹפוּ בְנֵי-עוֹלָה לְעַוְוֹתוֹ, כַּאֲשֶׁר בְּרֵאשֹׁנָה.	10 And I will appoint a place for My people Israel, and will plant them, that they may dwell in their own place, and be disquieted no more; neither shall the children of wickedness afflict them any more, as at the first,
יא וּלְמֵן-הַיּוֹם, אֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׁפָטִים עַל- עַמִּי יִשְׂרָאֵל, וְהִנִּיחֹתִי לְךָ, מִכָּל-אֹיְבֶיךָ; וְהִגִּיד לְךָ יְהוָה, כִּי-בֵית יַעֲשֶׂה-לְךָ יְהוָה.	11 even from the day that I commanded judges to be over My people Israel; and I will cause thee to rest from all thine enemies. Moreover the LORD telleth thee that the LORD will make thee a house.
יב כִּי יִמְלְאוּ יָמֶיךָ, וְשָׁכַבְתָּ אֶת-אֲבֹתֶיךָ, וְהִקִּימְתִי אֶת-זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ, אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ; וְהִכְיִנְתִּי, אֶת-מַמְלַכְתּוֹ.	12 When thy days are fulfilled, and thou shalt sleep with thy fathers, I will set up thy seed after thee, that shall proceed out of thy body, and I will establish his kingdom.
יג הוּא יִבְנֶה-בַּיִת, לְשָׁמִי; וְכִנְנִיתִי אֶת-כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ, עַד-עוֹלָם.	13 He shall build a house for My name, and I will establish the throne of his kingdom for ever.
יד אֲנִי אֶהְיֶה-לוֹ לְאָב, וְהוּא יִהְיֶה-לִּי לְבֵן—אֲשֶׁר, בְּהַעֲוֹתוֹ, וְהִכַּחֲתִיו בְּשֵׁבֶט אֲנָשִׁים, וּבִנְגָעֵי בְנֵי אָדָם.	14 I will be to him for a father, and he shall be to Me for a son; if he commit iniquity, I will chasten him with the rod of men, and with the stripes of the children of men;
טו וְחַסְדִּי, לֹא-יִסּוּר מִמֶּנּוּ, כַּאֲשֶׁר הִסְרֹתִי מֵעַם שָׂאוּל, אֲשֶׁר הִסְרֹתִי מִלְּפָנֶיךָ.	15 but My mercy shall not depart from him, as I took it from Saul, whom I put away before thee.
טז וְנֶאֱמַן בַּיִתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד-עוֹלָם, לְפָנֶיךָ: כִּסֵּאֲךָ, יִהְיֶה נִכּוֹן עַד-עוֹלָם.	16 And thy house and thy kingdom shall be made sure for ever before thee; thy throne shall be established for ever.'
יז כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְכָל הַחֲזִיוֹן הַזֶּה—כֹּן דִּבֶּר נָתַן, אֶל-דָּוִד. {פ}	17 According to all these words, and according to all this vision, so did Nathan speak unto David. {P}

6. Divrei HaYamim Aleph 22:7-10

ז וַיֹּאמֶר דָּוִד, לְשֹׁלֹמֹה: בְּנֹו (בְּנִי)--אֲנִי הִיָּה עִם-לְבָבִי, לְבָנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי.	7 And David said to Solomon: 'My son, as for me, it was in my heart to build a house unto the name of the LORD my God.
ח וַיְהִי עָלַי דְּבַר-יְהוָה, לֵאמֹר, דָּם לְרַב שָׁפַכְתָּ, וּמִלְחָמוֹת גְּדֹלוֹת עָשִׂיתָ: לֹא- תִבְנֶה בַּיִת, לְשָׁמִי--כִּי דָמִים רַבִּים, שָׁפַכְתָּ אַרְצָה לְפָנָי.	8 But the word of the LORD came to me, saying: Thou hast shed blood abundantly, and hast made great wars; thou shalt not build a house unto My name, because thou hast shed much blood upon the earth in My sight.
ט הִנֵּה-בֵן נוֹלָד לְךָ, הוּא יִהְיֶה אִישׁ מְנוּחָה, וְהִנִּיחֹתִי לוֹ מִכָּל-אוֹיְבָיו, מִסָּבִיב: כִּי שֹׁלֹמֹה יִהְיֶה שְׁמוֹ, וְשָׁלוֹם וְשִׁקֵּט אָתָּן עַל-יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו.	9 Behold, a son shall be born to thee, who shall be a man of rest; and I will give him rest from all his enemies round about; for his name shall be Solomon, and I will give peace and quietness unto Israel in his days.
י הוּא יִבְנֶה בַּיִת, לְשָׁמִי, וְהוּא יִהְיֶה-לִּי לְבֵן, וְאֲנִי-לוֹ לְאָב; וְהִכְיִנְתִּי כִּסֵּא	10 He shall build a house for My name; and he shall be to Me for a son, and I will be to him for a father; and I will establish

על-ישראל--עד-עולם. the throne of his kingdom over Israel for ever.

7. Radak

דם לרב שפכת – זה לא מצאנו שאמ' לו השם; אבל דוד אמ' כן בלבו כי מפני זה מנעהו השם לבנות הבית. או נתן הנביא אמ' לו כן; ואע"פ שלא נכתב בספר שמואל, נמצא כמהו רבים: "ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו" (דב' א, כב).

ובאמרו דמים רבים **שפכת ארצה לפני**, נראה כי דם נקיים היה בדמים אשר שפך, כמו דם אוריה (שמואל ב' י"ד וא"י), וזהו "לפני". גם בדמי הכהנים (שמואל א' כב, יח-יט) היה הוא הסבה, כמו שאמר "הנה אנכי סבותי בכל נפש בית אביך" (שמואל א' כב, כב). גם בדמי הגוים אשר שפך, אותם שלא היו בני מלחמתו, אפשר שהיו בהם אנשים טובים וחסידיים; אע"פ כן לא נענש עליהם, כי כונתו לכלות הרשעים שלא יפרצו בישראל. ולהציל עצמו כשהיה בארץ פלשתים "לא יחיה איש ואשה" (שמואל א' כז, ט). אבל כיון שנודמן לו שפיכות דמים לרב, מנעהו מלבנות בית המקדש, שהוא לשלום ולכפרת עונות ולעתרת תפלה, כמו שמנע להניף ברזל במזבח ובבית המקדש: לפי שהברזל עושין ממנו כלי הריגה, לא יעשו ממנו כלי שלום ברוב.

8. Shemot 20:21

21 And if thou make Me an altar of stone, thou shalt not build it of hewn stones; for if thou lift up thy tool upon it, thou hast profaned it. **כא וְאִם-מִזְבֵּחַ אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה-לִּי, לֹא-תִבְנֶנּוּ אֹתוֹ אֲבָנִים חֲרוּטוֹת; כִּי כִּי תִשָּׂא אֶת-עֵצְךָ עָלֶיהָ, תִּחַלְלֶנָּה.**

9. Ramban

ואני אומר כי טעם המצוה, בעבור היות הברזל חרב והוא המחריב העולם, ולכן נקרא כך. **והנה עשו אשר שנאו השם הוא היוורש החרב**, שאמר לו: ועל חרבך תחיה (בראשית כ"ז:מ'), והחרב הוא כחו בשמים ובארץ, כי במאדים ובמזלות החרב והדם יצליח, ובהם תראה גבורתו, **ולכן לא יובא בית י"י...**

והנה שלמה הוסיף במצוה שלא נשמע כל כלי ברזל בבית בהבנותו (מלכים א' ו'ז'), אף על פי שהיה מותר, שכך שנינו במכילתא (מכילתא דרבי ישמעאל שמות כ"ז:א): לא תבנה אתהן גזית – בו אי אתה בונה, אבל אתה בונה בהיכל ובקדשי הקדשים, ומה אני מקיים: ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנותו (מלכים א' ו'ז') – בבית אינו נשמע אבל בחוץ נשמע. והיה הענין הזה, שהיו עוקרין האבנים מהרריהן בכלי ברזל ומסתתין שם בברזל, כאשר יכרתו גם כן בברזל העצים והברושים אשר היו בבית, וכן כתוב: ויסיעו אבנים גדולות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית (מלכים א' ה'ל"א). וכאשר יביאו אותן אל הבית לבנות הקירות לא יתקנו אותן בברזל ולא יניפו אותו עליהן כלל כדרך הבונים.

10. Malbim

בית יעשה לך ה' – רצה לומר שלא אתה תבנה ביתו רק הוא יבנה ביתך, תחת שרצית לבנות ביתו.

11. Sefer HaChinuch #89

ומעתה בהיות הנחת דעתנו על זה בענין מצוותיו ברוך הוא, תחייב אותנו לאמר כי בנין בית לשם יתברך, ועשותו בה תפלות וקרבות אליו, **הכל להכין הלבבות לעבודתו יתעלה, לא מהיותו צריך לשבת בין אנשים ולבוא בצל קורותם**, ואם ארזי לבנון יבנוהו או ברותים, כי השמים ושמי השמים לא יכללוהו, וברוחו יעמודו,

אף כי הבית אשר בנו בני האדם צריך כבודו חלילה, הלא ידועים הדברים וברורים שהכל להכשר גופותינו, כי הגופות יוכשרו על ידי הפעולות, וברבות הפעולות הטובות ורוב התמדתן מחשבות הלב מטהרות מתלבנות מזדקקות. והשם חפץ בטובתן של בריות כמו שאמרנו, ועל כן ציונו לקבוע מקום שיהיה טהור ונקי בתכלית הנקיות, לטהר שם מחשבות בני איש ולתקן לבבם אליו בו, והוא ברוך הוא בחר אותו המקום והכינו אל הטובה לבני אדם, אולי מהיותו אמצעות העולם בכיוון, והאמצעות נבחר מן הקצוות, או מן הטעם שיהיה ברוך הוא היודע. ומתוך הכשר המעשה וטהרת המחשבה שיהיה לנו שם יעלה שכלינו אל הדבקות עם השכל העליוני, ועל דרך הפשט על הצד הזה נפרש שריית השכינה במקום ההוא. ואף על פי שהאמת כי אמרו וזכרונם לברכה [מגילה כ"ח ע"א] קדושתן עליהם אפילו כשהן שוממין, שמשמע בזה שאין כל סיבת שריית השכינה שם מצד העובדים, אפשר לומר כי אותו המקום בחרו האל לברך בני האדם אשר ברא ממנו, כמו שאמרנו, וכמו שהיה חפצו לשלוח לבני אדם נביא להורותם דרך ילכו בה ויזכו לקיום נפשותם, כמו כן חפץ בחסדיו הגדולים לקבוע להם מקום בארץ שיהיה נכון אל טובת הבריות וזכותם, וכל זה מחסדיו על בריותיו. ומכל מקום לעולם תתרבה שם הברכה והקדושה לפי הפעולות הטובות שיעשו שם בני - אדם, ואז עם הפעולות הטובות יפתחו מעיינות הטוב כנגדו, כי באמת אינו דומה קדושת המקום בחורבנו לקדושתו בישובו.

<p>יח וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ דָּוִד, וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה; וַיֹּאמֶר, מִי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה וּמִי בֵּיתִי - כִּי הֵבֵאתָנִי, עַד-הַלֵּם.</p>	<p>18 Then David the king went in, and sat before the LORD; and he said: 'Who am I, O Lord GOD, and what is my house, that Thou hast brought me thus far?</p>
<p>יט וַתִּקְטֹן עוֹד זֹאת בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְהוִה, וַתִּדְבַר גַּם אֶל-בֵּית-עַבְדְּךָ לְמַרְחֹק; וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם, אֲדֹנָי יְהוִה.</p>	<p>19 And this was yet a small thing in Thine eyes, O Lord GOD; but Thou hast spoken also of Thy servant's house for a great while to come; and this too after the manner of great men, O Lord GOD.</p>
<p>כ וּמָה-יוֹסִיף דָּוִד עוֹד, לְדַבֵּר אֵלֶיךָ; וְאַתָּה יְדַעְתָּ אֶת-עַבְדְּךָ, אֲדֹנָי יְהוִה.</p>	<p>20 And what can David say more unto Thee? for Thou knowest Thy servant, O Lord GOD.</p>
<p>כא בְּעֵבֹר דְּבַרְךָ, וּבְלִבְךָ, עֲשִׂיתָ אֶת-כָּל-הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת--לְהוֹדִיעַ, אֶת-עַבְדְּךָ.</p>	<p>21 For Thy word's sake, and according to Thine own heart, hast Thou wrought all this greatness, to make Thy servant know it.</p>
<p>כב עַל-כֵּן גְּדֹלָתְךָ, יְהוִה אֱלֹהִים: כִּי-אֵין כָּמוֹךָ, וְאֵין אֱלֹהִים זֹלָתְךָ, בְּכָל-אֲשֶׁר-שָׁמַעְנוּ, בְּאָזְנֵינוּ.</p>	<p>22 Therefore Thou art great, O LORD God; for there is none like Thee, neither is there any God beside Thee, according to all that we have heard with our ears.</p>
<p>כג וּמִי כְעַמְּךָ כִּי־שָׂאֲלֶךָ, גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ--אֲשֶׁר הִלְכוּ-אֱלֹהִים לְפָדוֹת-לוֹ לְעַם וְלָשׁוּם לוֹ שֵׁם, וְלַעֲשׂוֹת לָכֶם הַגְּדוּלָּה וְנִרְאוּת לְאֶרֶץ־ךָ, מִפְּנֵי עַמְּךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ לָךְ מִמִּצְרַיִם, גּוֹיִם וְאֱלֹהֵיוּ.</p>	<p>23 And who is like Thy people, like Israel, a nation one in the earth, whom God went to redeem unto Himself for a people, and to make Him a name, and to do for Thy land great things and tremendous, even for you, [in driving out] from before Thy people, whom Thou didst redeem to Thee out of Egypt, the nations and their gods?</p>
<p>כד וַתִּכְוֶן לָךְ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְךָ, לְעַם--עַד-עוֹלָם; וְאַתָּה יְהוִה, הָיִיתָ לָהֶם לֵאלֹהִים. {ס}</p>	<p>24 And Thou didst establish to Thyself Thy people Israel to be a people unto Thee for ever; and Thou, LORD, becamest their God. {S}</p>
<p>כה וְעַתָּה, יְהוִה אֱלֹהִים, הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל-עַבְדְּךָ וְעַל-בֵּיתוֹ, הִקֵּם עַד-עוֹלָם; וַעֲשֵׂה, כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ.</p>	<p>25 And now, O LORD God, the word that Thou hast spoken concerning Thy servant, and concerning his house, confirm Thou it for ever, and do as Thou hast spoken.</p>
<p>כו וַיִּגְדַּל שְׁמֶךָ עַד-עוֹלָם, לֵאמֹר, יְהוִה צְבָאוֹת, אֱלֹהִים עַל-יִשְׂרָאֵל; וּבֵית עַבְדְּךָ דָּוִד, יִהְיֶה נִכּוֹן לִפְנֶיךָ.</p>	<p>26 And let Thy name be magnified for ever, that it may be said: The LORD of hosts is God over Israel; and the house of Thy servant David shall be established before Thee.</p>
<p>כז כִּי-אַתָּה יְהוִה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, גָּלִיתָה אֶת-אֶזְנוֹ עַבְדְּךָ לֵאמֹר, בֵּיתִי, אֶבְנֶה-לָּךְ; עַל-כֵּן, מָצָא עַבְדְּךָ</p>	<p>27 For Thou, O LORD of hosts, the God of Israel, hast revealed to Thy servant, saying: I will build thee a house; therefore hath Thy servant taken heart to pray this prayer unto Thee.</p>

את-לבו, להתפלל אליך, את-התפלה
הזאת.

כח ועתה אדני יהוה, אתה-הוא
האֱלֹהִים, ודברֶיךָ, יהיו אֱמֶת;
וְתִדְבֶר, אֶל-עַבְדְּךָ, אֶת-הַטּוֹבָה,
הזאת.

28 And now, O Lord GOD, Thou alone art God, and Thy words
are truth, and Thou hast promised this good thing unto Thy
servant;

כט ועתה, הואל וברך את-בית
עַבְדְּךָ, לְהִיֹּת לְעוֹלָם, לְפָנֶיךָ: כִּי-
אָתָּה אָדֹנָי יְהוִה, דִּבַּרְתָּ, וּמִבְרַכְתָּךְ,
יִבְרַךְ בֵּית-עַבְדְּךָ לְעוֹלָם. {פ}

29 now therefore let it please Thee to bless the house of Thy
servant, that it may continue for ever before Thee; for Thou, O
Lord GOD, hast spoken it; and through Thy blessing let the
house of Thy servant be blessed for ever.' {P}

12. Radak

וישב לפני ה' – לפני הארון. ומכאן סמכו רבותינו ז"ל שאין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד. ומהם אמרו כי אף למלכי בית דוד אין ישיבה...